

LLIBERTAT

ANY II. — Núm. 324

TARRAGONA, DIMECRES, 11 DE AGOST DEL 1937

FRANQUEIG CONCERTAT

PREU: 15 CENTS

realitats

"L'Esquella", la guerra i la revolució

Per la nostra Redacció circula la gairebé totalitat de la premsa de Catalunya. Hi circulen també els setmanaris humorístics. Això justifica el títol del nostre comentari d'avui. Hem seguit tota la campanya de "L'Esquella" d'aprop, i avui no volem silenciar ni un moment més allò que passa amb aquest setmanari.

Nosaltres sempre hem trobat contraproductiu i francament inadmissible que en període de profunda transformació social fos consentida la publicació de setmanaris humorístics per la mateixa dificultat d'expressió pel que fa referència a conductes, actituds i fets importants dins del moviment. Ara però i davant de la campanya barroera d'aquest bord periodístic allò inadmissible es converteix en indigne i canallese.

Fer bugada partidista, tot empastifant gratuïtament els homes polítics d'altres organitzacions antifeixistes no crec pas que sigui ni un bé per la guerra ni un avantatge per la revolució.

Posar-se inclús d'una fàlsia sistemàtica amb homes que són al govern o bé desempenyen càrrecs de responsabilitat pel sol fet de que pertanyen a tal o qual organització és fer el joc a la discòrdia i a la rancúnia política.

Exploitar un setmanari satíric per a fer política i encobrir manobres més o menys despreciables no fa pas revolucionari i "avançat".

Es quelcom massa seriosa aquesta transformació per que surtin uns quants professionals del "bufonisme periodístic" tot fent escarni públic d'allò que més sagrat té aquesta revolució.

La gent de "L'Esquella" ni viuen la guerra, ni viuen la revolució. La seva única preocupació es cercar material de discòrdia. Al seu cap solament hi ha bilis verinosa convertida en prosa estrafolària i insultant. Tot i respondre políticament a les consignes del "Partido", se'n riuen de la unitat, de la lleialtat i de la guerra.

El cas es fer política a base de riota, "acudits" i absurditats. El cas es ridiculitzar els actes i les conductes dels altres Partits. El cas és dir mil fàstigs dels homes que fan nosa al Partit respectiu.

Exploren qualsevol informació tendenciosa i en fan l'atac sistemàtic de dies i mesos amb la prosa més barroera i el contingut més canallese.

I allò que esdevé més contraproductiu d'aquesta campanya és que la censura no hi resa amb "L'Esquella". No obstant el treball intensiu del llapis vermell sobre articles i informacions antifeixistes, aquest llapis no visita mai la Redacció-fàbrica de la riota i de la incongruència. Coses de l'ofici i del "Partido".

Mentre tot Catalunya anhela la unió de les forces antifeixistes, mentre als camps de lluita cauen herois de totes tendències i doctrines liberals, mentre s'imposa cada dia més i més la necessitat d'aplegar esforços i voluntats per a vèncer l'enemic comú, per la nostra rera-guarda hi ha—hi poden haver encara—uns senyors que tenen per única i exclusiva missió explotar les misèries i errors del nostre poble en benefici d'un determinat partit antifeixista!

Així s'escriu la història...

COP

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

Dos missatges

Qui ho sap el que deien aquells dos missatges creuats entre Chamberlain i Mussolini? Tot són comentaris i possibles textots, però el que deien, cert, ells ho saben i els que no saben han de callar-ho.

Per als protagonistes de la lluita que es resol a Ibèria deuen tenir el seu interès. Però desconeixent el contingut i fins el motiu no poden fer-s'hi comentaris. Tots podrien resultar completament desplaçats.

Fent un xic d'ús de la fantasia, podem parlar, sinó del que deien, al menys del que haurien hagut de dir.

Hauriem donat la iniciativa a Chamberlain. I si hagués estat sincer, s'hauria expressat així:

Amic Mussolini: Tu no penses. Per la força no aconseguiràs res més. El país que governo pot fer-te cessar dels teus propòsits. Governem a grans banquers però també a més grans obrers. Als primers ja els plau el teu afany d'imposar la superioritat de la força, però als segons els desplaça que els sigui imposada. Tu vols acabar amb el predominio del número. A mi—confidencialment—també m'agrada. Però tinc por. Si nosaltres no sabem—amb els grans trucs de que ens podem valdre mentre siguem govern—simular una indignació per la forma desafiadora amb que actues, el govern tory faria cap a canpiustraus.

Jo puc ajudar-te a que et mantinguis al cap d'Itàlia. Però no has d'ésser ni tant impulsiu ni tant egoista. Si els laboristes i sindicats obrers anglesos—adonant-se'n—es cansessin del doble joc a que em lliuro, te la carregaries tu molt més que nosaltres. I nosaltres no estem per romansos. Ens agrada fer les digestions ben tranquils i viure molts anys sense sobresalts.

No t'enfanguis més del que ho estàs a l'Espanya. Retira els "voluntaris"—i amb un gran acte de marxa enrera, guanyat la confiança del teu poble, que prou falta comença a fer-te. A veure si així podràs aconseguir el que els meus antecessors obtingueren. Un gran interès pel desarmament. I es molt més fàcil seguir tirant amb discussions sobre la manera d'assegurar la pau, que seguir amb esglai els passos dels que volen provocar una guerra que ningú guanyarà. Jo et vull bé. Reconec que ets un talent i un gran conqueridor, però no degeneris amb contactes tant poc edificants com els que sostens amb Hitler i els seus.

La qüestió del reconeixement de la conquesta d'Etiòpia, ja la podem començar a tractar. Enviem a Ciano.

I res més. Contesta'm prompte i no diguis a ningú el que diu aquest missatge. Pensa. És l'últim avís que et dono amb to amistós. Records als teus. Chamberlain.

Mussolini, podia haver contestat: Chamberlain: M'ha estat entregada la teva lletra. Les aventures que té el sofre per a evitar malures als ceps, temps ha que les coneixem al nostre imperi. No t'escarassis. Seguiré fent el que em plagui. El cap el tinc gros però els teus consells ja no hi caben. Aniré amb Alemanya fins que me'n cansi.—Si vols parlar-me d'Etiòpia enviam l'Eden. Ciano està ocupadíssim amb la caça de coloms amb brots d'olivera al bec.

Per si és cert que tens por i vols "murga", sols em cal dir-te que estic a punt. I no et dic res més perquè el paper el necessita el meu po-

Corrents d'harmonia?

La visita del Dr. Negrín a Lluís Companys ha estat objecte de molts comentaris. Què hauran parlat en la seva llarga entrevista els dos il·lustres polítics? Això ha estat motiu de capficament per la majoria dels reporters barcelonins. Fins ara, a pesar, d'haver intentat averiguar-ho per tots els conductes possibles, el seu instint ha fallat. La conversa Negrín-Companys resta en el misteri.

Es molt difícil, doncs, comentar una cosa que s'ignora, però no obstant, aparentment i atès més que altra cosa el to amb què certa premsa s'expressa—sobretot certa premsa lligada íntimament amb els dos presidents sembla que s'han perfilat corrents d'harmonia entre el Govern central i el de Catalunya. Que es va liquidant—o s'intenta liquidar—un període caracteritzat per la manca de comprensió entre els sectors polítics als quals lliga més interessos comuns. Què entre els dos governs es va a establir novament aquella mútua compenetració tan necessària per a guanyar la guerra i per aparèixer davant les nacions estrangeres com un bloc compacte i no disgregat. Que hi haurà, doncs entre tots, l'esperit de col·laboració necessari per a fer una tasca real i tangible, no continuat per més temps aquesta guerra sorda—per quan no apareixia a la superfície—que existia entre els dos governs, que feia que tota iniciativa d'un es trobés obstaculitzada per l'altre.

Tant de bo sigui així. Tant de bo

ble per a fabricar sabates. T'autoritza perquè publicuis el contingut de la present. Records a la senyora. Mussolini.

I el premier anglès s'hauria abstingut de publicar el missatge, és clar. Però els fets següents, sense voler, l'haurien donat a entendre.

Anglaterra sols es decantarà decidida al nostre favor quan el poble anglès s'imposi per damunt dels conservadors. Tardarà gaire? És fàcil suposar que Hitler i Mussolini ho han de provocar. Als conservadors anglesos els va bé que sobre la carn dels pobles ibèrics assagin material guerrer i demostrin llur potencialitat militar les nacions que seran protagonistes de la guerra que sembla inevitable. Els conservadors anglesos fan càlculs. Amb nosaltres també hi compten. Els conservadors anglesos temen que Mussolini irreflexiu els faci perdre el control del gran imperi. Però el cap d'Itàlia no pot reflexionar. No pot restar inactiu. Cauria, si ho intentés. Anant de costat amb Alemanya, es considera prou fort. Esperem, doncs. Mentrestant, haurem de procurar desintoxicar-nos del gran empatx que sofrem de política internacional.

L'espai dedicat pels periòdics a l'estranger, podria ésser escrita pels grans mestres de l'humorisme. Quantes coses sobriament ridícules ens fan alegrar o entristir. I caldria dedicar un altre espai a les nacions que obren sincerament, amb raons, en pro d'una millor justícia social, la pau i el progrés mundial. Aquest seria el millor antidot.

JATORRI

poguem seguir ben units fins a la victòria, sense aquests recels, i aquestes cobejances injustificades, i de les quals s'havien fet quasi tots responsables, si bé nosaltres atribuïm l'aculpa a determinat govern—que no volem mentar—pel seu esperit de proselitisme i exclusivista que feia que únicament mostrés interès per tot allò que controlava sense interferències.

A conseqüència d'aquesta tivan-tor entre els dos governs hem arribat a moments de veritable desequilibri i que ens ha produït sobretot a les esferes internacionals un evident perjudici. No hi ha hagut a pesar dels esforços dels nostres polítics un evident interès en superar aquestes dificultats per part de certs elements que podrien dir que controlen la vida del país, ans al contrari, s'ha fet tot el possible per aprofundir les diferències que ens separen, per tal d'aprofitar-se, per al seu propi còl, de les dificultats que poguessin sorgir. Ara sembla que es vol rectificar, que els corrents d'harmonia tornen. Si així fos, seria una gran batalla guanyada, més important que no pas la dels camps de batalla per quan una veritable unió, una vertadera compenetració, de fins i ideals comuns entre el Govern de la República i el de Catalunya, ens reportaria una major fermesa, una major estabilitat en el front internacional i en presentar-nos forts davant el món podríem exigir un major respecte als nostres interessos i als nostres drets, avui escarnits i vexats per aquesta desunió entre dos països que tant s'haurien d'haver unit.

Mai és tard, però si arriba i per tant alegrem-nos-en i felicitem als que amb la seva labor hagin pogut realitzar aquesta tasca d'acostament entre els dos governs. I que aquesta col·laboració i unitat d'acció lleial continuï fins i tant la guerra no s'hagi guanyat i una pau vertadera, sobre bases de justícia, no s'hagi establert.

RAMSES

"Trellal" i "Las Noticias" diaris exclusius de l'exèrcit?

Molts soldats de la República ens han informat del tracte que rep actualment a l'Impressa esquerrista i d'altres tendències a les casernes de l'exèrcit popular.

Això es francament intolerable i qui sigui ha de posar remei a aquests privilegis que poden ésser causa de discòrdies i baralles antifeixistes.

Diuen aquests companys nostres—ho sabem certament—que oficialment es llegeix a les casernes "Trellal" i "Las Noticias". Hi ha en totes les casernes i llocs de l'exèrcit persones especialment dedicades a impedir l'entrada dels altres diaris.

Avui no diem ni mitja paraula més. Si això continua parlarem més clar.

Amb la 33 Divisió.

VI

El fusell és l'arma necessària per acabar amb el feixisme. Indubtablement. Però el soldat antifeixista, si vol acabar també amb l'arrel de tots els mals que flagellen la humanitat i vol ésser ciutadà digne de la futura societat per l'establiment de la qual lluitem, ha de tenir cura d'una altra arma d'un valor mil vegades major que el de tots els instruments bèl·lics: el llibre.

I així ho entenen els nostres combatents de la 33 Divisió.

Al redós de "La llar del combatent" de Brihuega s'hi apleguen diàriament dotzenes de soldats que, lliures per uns dies o per unes hores de servei, hi cerquen l'aliment espiritual.

Els profans podran creure que hi van per trobar-se aïllats i sense esplais d'altra naturalesa. No és així. En determinat lloc d'aquest sector s'hi donen diàriament sessions de cinema. I "La llar del combatent" segueix plena de companys àvids de cultura. I els llibres i revistes polítiques, socials i científiques no tenen un moment de repòs.

En altres llocs, tan o més distanciat del front que la mateixa població de Brihuega, llocs que si bé han conegut les maleses de la guerra tenen la sort de mantenir aixecades la gairebé totalitat de les cases, s'hi fa vida normal d'ençà que els italians recularen més de setanta quilòmetres. S'hi viu intensament la guerra, però. Els homes lluiten per la llibertat des de les glorioses jornades de juliol. Les dones els substitueixen en els treballs ordinaris. Les privacions pròpies de tota guerra i un allau continu de soldats i material, acaben de donar-hi el color. Naturalment que, havent-hi moltes noies i boniques, no poden mancar-hi els divertiments propis de la joventut. S'organitzen balls i festes, uns cops seguint costums tradicionals i la major part de vegades en honor dels combatents. Aquests esbarjos tenen lloc a les hores en que els llibres romanen fora de l'abast dels combatents, car, encara que sembli mentida, els primers dies de l'obertura dels Casals del Soldat, aquests espontàniament reprimiren llurs desigs de gresca i invertiren els papers: deixaren plantades les noies pels llibres.

Una mirada a les primeres línies i hom cospa el mateix afany, l'enorme interès del combatent per la cultura.

A pocs quilòmetres de les avantades, les Companyies de descans i de reserva als llocs de resistència viuen voltades de llibres. Diversos grups — amb la premsa diària a les mans, comenten les incidències de la campanya i discuteixen temes polític-socials, entaulant-se discussions i polèmiques que sempre acaben amb un major domini del llenguatge i amb algun canvi d'opinió. Fan bona aquella dita: "El canviar de criteri és cosa de savis".

Altres grups prefereixen gèneres distints: clàssics castellans i catalans, el gènere aventurer, Blasco Ibàñez, els Quaderns Literaris i la col·lecció "A tot vent", servides aquestes darreres pels Serveis de Biblioteques al Front de la Generalitat.

I grups més reduïts que els anteriors prenen notes i s'expliquen mútuament els problemes científics que fins llavors havien esdevingut per la majoria d'ells misteris impenetrables.

Els pertanyents a Informació, Operacions i Artilleria han sentit parlar amb certa freqüència a llurs Caps de graus, coordenades, ordenades, abscises, angles. Han volgut compenetrar-se de llur missió i ara s'inicien febrilment en les ciències exactes. Els dubtes que poden sorgir són resolts immediatament pels companys de les Milícies de Cultura, els quals combaten aferrissadament l'analfabetisme.

A les mateixes trinxeres s'enllacen els fusells i els llibres... Magnífic símbol! Un poble com el nostre, freturós de superació, de desterrar la ignorància i imposar amb les armes el progrés, la civilització, no pot ésser vengut

JOSEP RECASENS i JORDA

Avis als radiooients

Pel Decret del Govern de la Generalitat, del 27 de juliol darrer, s'ha posat en vigor l'impost de la Radiodifusió, que han de pagar tots els radiooients.

Segons es diu en l'esmentat Decret, amb aquest impost hi queda comprès el que l'Estat venia cobrant dels radiooients.

Per aquest motiu la Direcció general de Radiodifusió repeteix, doncs, una vegada més, que l'únic impost que cal pagar per a l'ús i tinença d'aparells de ràdio a Catalunya, és el que es detalla en el decret núm. 45 del dia 8 de gener, posat en vigor, a partir del primer de juliol darrer pel Decret de Finances del dia 27 del mateix mes, impost que es passarà a cobrar a domicili següentment.

Cal advertir, però que l'escreix d'aquest impost es destina a la compra d'una emissora oficial de gran abast i a l'organització dels nous serveis de radiodifusió de la Generalitat.

El cèlebre incontrolat "Martí" de Mora la Nova a la presó

Llegim d'un col·lega de Barcelona la següent notícia del Departament de Justícia:

"Per la Policia va ésser detingut i conduït al Jutjat de guàrdia a quins calabossos va ingressar, Jaume Martí Mestres, que s'havia refugiat a l'edifici dels Escolapis de la Ronda de Ricard Mella. Aquest individu havia estat alcalde de Mora la Nova, i se'l acusa d'ésser el terror de la comarca i d'haver comès gran nombre d'assassinats. Al seu domicili foren trobades gran nombre de bombes."

Es farà justícia? El poble ho espera!

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

NOTES INFORMATIVES

NO ES PODRIA IMPRIMIR UNA MAJOR ACTIVITAT A LES OBRES DE LA PLAÇA DE LA REPUBLICA?

Des dels inicis de la Revolució s'estan realitzant a la Plaça de la República unes obres d'embelliment que seran, una vegada acabades, l'orgull de la nostra ciutat. No obstant per causes de tots ignorades aquestes obres s'estan portant a un ritme tant lent que amencen eternitzar-se. Ara mateix, s'hi estan realitzant altres obres d'una importància excepcional per a tots aquells veïns, contiguës amb més lentitud si cap el ritme del treball, el que farà que quan aquestes obres estiguin acabades segurament ja no serveixin per als fins a què han estat construïdes.

Nosaltres preguem al conseller de Foment a qui suposem correspon la responsabilitat que emporti tots els mitjans al seu abast per tal que aquestes obres siguin realitzades amb el mínim de temps possible per tal que molt prompte puguin complir els seus fins.

I al propi temps no valdria la pena, amics treballadors, que us donem l'aparell respiratori que teniu adquirida davant el poble de Tarragona i féssiu que el vostre treball respongués a les necessitats del moment imprimint a la vostra tasca aquell ritme accelerat que les exigències de la guerra fan imprescindible?

Sobretot quan es tracta d'obres del caire com la que alludim en aquest agasetilla.

Joan Sans Salatránca
METGE

Malalties de l'aparell respiratori
RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

AJUNTAMENT DE TARRAGONA. — DIPOSITARIA

En compliment del que disposa el Decret inserit al "Diari Oficial de la Generalitat" del dia 4 del mes actual, el pagament d'havers, sous, salaris i tota mena d'emoluments al personal dependent de l'Ajuntament (funcionaris, obrers i treballadors), sense excepció, serà fet per la Dipositaria prèvia exhibició del corresponent rebut acreditatiu d'haver pagat el lloguer del mes darrer o sigui l'anterior al dels havers a percebre.

Resten exceptuats:
A. — Els propietaris de la finca es que visquin i els pares, fills o consorts dels dits propietaris domiciliats amb ells.

B. — Els rellogats i els que visquin de pensió o a despesa.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Traslada, provisionalment, el seu Consultori al carrer Durruti (Unió), 2, pral. — Telèfs. 1989-1783.

VISITA DE 10 A 12

UN SALUDA DE L'ADMINISTRADOR DE CORREUS

De l'administrador de Correus de la nostra capital, Enric Deulonder, hem rebut un atent salut i en el qual fent referència al prec formulat des d'aquestes planes ens comunica que ha fet les gestions oportunes prop de la Direcció General de Correus per tal d'instalar unes bústies d'alcanc en llocs cèntrics de la població i que espera d'un moment a l'altre que tal petició sigui atesa.

Nosaltres agraïm sincerament l'interès que per les coses de la nostra ciutat demostra el company Enric Deulonder i al mateix temps li remerciem les frases laudatòries que ens dedica.

Andreu J. Capdevila
FUNERARIA

J. Nongués, 22.-Telèfon, 1440

TARRAGONA

UN ACCIDENT

Ahir a la matinada, i mentre prestava servei de vigilància a la carretera de Barcelona un guàrdia d'assalt, tingué la dissort d'ésser atropellat per un auto.

L'accident es produí quan el desgraciat guàrdia donà l'alt a l'esmentat cotxe, aquest no s'aturà i aixafà al que havia ordenat que es parés.

El guàrdia d'assalt morí a l'acte i el cotxe juntament amb el seu conductor foren detinguts.

El xòfer ha quedat a disposició de les autoritats governatives.

IMPORTANTE

Compro toda clase de objetos de plata, platino y oro por pequeño que sea su tamaño.

Ofrezco buena oportunidad ya que pago mucho más de su valor. Informes: Fonda ANTIGUA VERDU, Plaza de la República, 35, teléfono 1653.

Avisando se pasa a domicilio

La Delegació del Govern de la Generalitat a la Cambra de Comerç, comunica als seus associats que d'acord amb les ordres rebudes per la superioritat s'han de complir els horaris de treball vigents.

Ço que es fa avinent per evitar perjudicis.

Cinema Teatre Tarragona

Avui DIMECRES, dia 11 d'agost el 1937. — Tarda, a tres quarts de sis de la nit a tres quarts de deu

DUES GRAN PELLICULES DE REPRESA, DUES

Campeón ciclista

per Joe E. Brown i Maximé Doyle.

Soy un fugitivo

per Paul Muni i Glenda Farrell

Demà, DIJOUS: "Justicia serrana", per Tim Mac Coy, i "Cuando una mujer quiere", per May Robson i Fay Wray.

Associació de Petits Comerciants i industrials de Tarragona

G. E. P. C. I. U. G. T.

Es posa en coneixement de tots els associats haver rebut ordres de les autoritats locals en el sentit de que tots els petits industrials que tenen establiments o regentin alguns d'ells, a partir d'avui, dia 11, tenen l'obligació ineludible de subjectar-se al que fa referència a l'obertura i tancament de les portes al públic de llurs establiments al que tenen acordat en el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Tot ciutadà que vulneri el disposat es fa avinent que serà detingut per disposició de la superioritat d'Ordre públic i la seva indústria incautada i posada a disposició del Municipi.

El que es posa en coneixement de tots els associats pel present avis als efectes conseqüents.

Tarragona, 11 d'agost del 1937.

LA JUNTA

Delegació del Treball

DE TARRAGONA

Havent-se traslladat les oficines d'aquesta Delegació al nou local situat a la Rambla del 14 d'Abril, 97, primer pis, es fa avinent al públic que a partir del dia 23 seran despatxats els assumptes corresponents a aquest departament de les 10 a les 14 i de les 17 a les 20 hores.

El delegat del Treball. — Ramon Sanahuja.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Tel. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Tel. 1632

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

Comissaria d'Ordre Públic

Fets desgraciats ocorreguts darrerament a Tarragona m'obliguen altra vegada a prendre resolucions serioses per tal de normalitzar, com cal, la vida pacífica del nostre poble.

No pot consentir-se per més temps que els ciutadans marxin de la població, amb el corresponent tancament de tota mena d'establiments, i a aquest fi, he disposat d'acord amb l'alcalde de la ciutat, el següent:

De la població no es deixarà marxar cap ciutadà, de menys de 50 anys, a altres pobles de la comarca, facilitant-se amb el possible la sortida de dones i infants.

Sols es deixarà sortir de la població a aquells ciutadans que demostrin que viuen en les finques properes a aquesta demarcació, i que no exerceixin càrrecs com metges, farmacèutics, practicants, infermeres, Creu Roja, bombers, guàrdies, policies, militars, xòfers, etcètera.

Després de les deu de la nit cap llum pot il·luminar a l'exterior, doncs en cas contrari es farà foc contra el mateix.

Tots els establiments restaran oberts normalment amb l'horari respectiu legal de cada indústria, camuflant els llums degudament.

Els propietaris, administradors o regentadors de col·lectivitats i obrers en general que no obeeixin l'anterior ordre, demés d'ésser detinguts els serà incautat l'establiment.

Aquestes disposicions tenen de complir-se sense dilació, doncs serà detingut qui busqui subterfugis per sabotejar-les i començaran a regir a partir del dia 11 del corrent mes d'agost.

Espero que tot el poble tarragoní em prestarà el seu ajut denunciant als que infringeixin dites ordres, per ésser un deure ineludible de tots els ciutadans aixecar l'abastiment moral que s'ha apoderat del nostre poble degut a les actuals circumstàncies, ja que tenim d'atemperar els nostres nervis per a poder donar la batalla final i abatre els criminals feixistes causants del nostre malestar.

El comissari delegat d'Ordre Públic. — Joan Rodríguez.

AJUNTAMENT DE TARRAGONA

Nota important

Es notifica a tots els ciutadans sense excepció, que tenen establiments o regentin algun d'ells, com així mateix els treballadors al seu servei que a comptar des d'avui, dia 11, tenen l'obligació ineludible de subjectar-se al que fa referència a l'obertura i tancament de les portes al públic de llurs establiments al que tenen acordat en el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Tot ciutadà que vulneri el disposat se li fa avinent que serà detingut per disposició de la Superioritat d'Ordre Públic i la seva indústria incautada i posada a disposició d'aquest Municipi.

Aquesta Alcaldia espera del bon criteri de tots els ciutadans compromesos en aquesta disposició que faran els possibles d'atendre l'anteriorment ordenat, car del contrari s'aplicarà amb tot el seu rigor les mesures del cas.

Tarragona, 10 d'agost del 1937.
— L'alcalde, R. Boronat.

Secció esportiva

FUTBOL

ESPANYA VENÇUDA PER LA U. R. S. S. PER 2 GOALS A 0, EN UN MATX CELEBRAT A PARIS

A l'estadi de Colombes s'ha celebrat la final del Torneig de futbol organitzat per la U. R. S. S., entre els equips que més s'han destacat a la III Olimpíada Obrera d'Anvers.

La final ha estat disputada entre els equips més forts de l'esmentada Olimpíada Espanya i la U. R. S. S.

El partit ha acabat amb la victòria de l'equip soviètic per dos goals a cap, destacant la magnífica actuació del porter espanyol Martorell, el qual ha fornit un excellent encontre.

Els russos han guanyat als espanyols degut a la superioritat física i a la seva coruplència. Els espanyols han demostrat trobar-se quelcom fatigats.

La primera part ha acabat amb el resultat d'un goal a cap.

A la segona part els integrants de l'equip soviètic han tornat a marcar.

L'equip espanyol, s'ha format de la manera següent:

Martorell, Bayo, Picas, Cardús, Bayé, Climent, Sanguesa, Basili, Martí Sánchez i Lerma.

BASKET-BALL

L'EQUIP D'ESPANYA VA GUANYAR AL DE FRANÇA PER 31 A 28, CONFIRMANT UNA VEGADA MÉS EL TITOL DE CAMPIONS OLÍMPICS

El partit que havia despertat més interès a París, havia estat el que tenien de jugar els equips re-

presentatius d'Espanya i França, ja que era de la revanxa del que ha venien jugat pocs dies abans a Anvers, i que havien guanyat els espanyols per un sol punt d'avantatge.

L'equip de França havia estat reforçat convenient amb elements de l'equip nacional i entre aquests els que van ésser internacionals espanyols Arnand i Maunier que actualment juguen amb el Tolouse, per tal de veure si l'equip representatiu d'Espanya era vençut pels francesos.

Cal fer esment que s'havia fet molta propaganda per aquest partit, i fins i tot alguns periodistes francesos donaven com a segur guanyador al seu equip, i d'aquesta forma Espanya que ha estat la guanyadora del torneig de basket-ball en la III Olimpíada Obrera d'Anvers es veuria superada per l'equip francès.

El resultat final ha reflexat clarament la marxa del partit i la superioritat en tot moment dels espanyols. La primera part ha acabat amb el resultat de 14 a 11.

L'equip espanyol que ha guanyat aquest partit i que a Anvers va sapiguer conquerir el títol de campió olímpic, ha estat el següent: Brotons, Martínez, Rodon, Centelles i Ramón.

ATLETISME

ACCTUACIO A PARIS DE LA REPRESENTACIO ESPANYOLA QUE PARTICIPA A LA III OLIMPIADA OBRERA D'ANVERS

Diumenge a la tarda a París els atletes espanyols que havien pres part a la III Olimpíada Obrera

d'Anvers celebrada recentment, n'va actuar en un matx França-Espanya, obtenint algunes marques bones. També hi actuaren alguns atletes soviètics, i suïssos.

Heus ací el resultat assolits durant l'esmentat festival.

500 metres.

1.—Lebuyadr (França)-1' 58" 4-10
6.—Monffort.

3.000 metres

1.— Znamenski, URSS, 15' 13" 3-10.
2.— Fernández, Espanya, 16' 10" 3-10.
3.— Fontseré, Espanya, 16' 31"
4.— Duquesne, França.

1.500 metres

1.— Medier, França, 4' 06".
2.— Angel, Espanya, 4' 9" 8-10.
3.— Buchle, Suïssa, 4' 13" 2-5.

Relleus Olímpics

1.— França, 3' 31".
2.— Suïssa.
3.— Espanya.

UNA NOTA DE DEFENSA

Els feixistes combaten entre ells al Nord, al Sud i al Centre

València, 9. — Nota facilitada pel Ministeri de Defensa Nacional:

"La proximitat de les nortees posicions amb les de l'enemic que en molts llocs és d'uns quants metres, ens ha permès al Nord d'escollir les violentes disputes que sorgien al camp facciós, algunes de les quals acabaren amb combats, durant els quals entraren en acció àdhuc les metralladores.

Aquests fets es registraren ahir a Berrendues i al túnel de la Complacera.

L'ocorregut al Sud té major importància. El dia 3 arribaren a Tetuan 275 moros ferits. Declararen que en els fronts de Còrdova hi ha gué recentment una violenta topada entre els moros i les tropes estrangeres que hi havia en territori rebels.

Com a conseqüència d'aquest combat, hi hagué cinquanta baixes, la majoria de les quals foren d'italians, que el provocaren. Els moros arribats a Tetuan manifesten que s'ha aguditzat molt l'animositat entre ells i les tropes blanques.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel
TARRAGONA

Aquest número ha passat per la
prèvia censura

L'antiga i acreditada Casa MIAN, posa en coneixement de la clientela i públic en general, que reemprén la venda de tota classe d'ous i aviram, ja que compta amb existències suficients, de la millor qualitat i a preus reduïdíssims.

Per ous del país: Casa MIAN.

Per pollastres tendres i fins: Casa MIAN.

Per gallines, conills i aviram: sempre a Casa MIAN.

PLAÇA CORSINI, 7.

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Les dones fugen de Toledo

Madrid, 9. — Es diu que durant la darrera batalla ocorreguda dintre de Toledo, els nostres soldats veieren una colla de dones que fugien a través dels camps.

A Mora un veí de Fontseca ha dit que seixanta dones acaben d'arribar a Ajofrín.

Juan López, ex-ministre de la C. N. T. i altres dos se'n van cap a Mèxic

València, 9. — Han sortit amb direcció a Mèxic, designats pel Comitè Nacional de la C. N. T., l'ex-ministre de Comerç, Joan López, Claudi J. Sendón i el destacat militant de les Joventuts Llibertàries, Serafi Aliaga.

Acudeixen a la República mexicana en requeriment oficial i perquè en diversos actes públics exposin la marxa de la guerra a Espanya i el seu descabellament revolucionari.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta
FARMACIA MARTINEZ
COS DEL BOU, 2

La projectada concessió del Premi Nobel a Mr. Eden

Els liberals suecs s'hi oposen amb energia

Estocolm, 9. — El periòdic liberal "Tidningen" consagra un article a la candidatura eventual d'Eden per al Premi Nobel de la Pau, el qual rumor circulà fa poc temps.

El periòdic es pronuncia enèrgicament contra la possible atribució del citat premi, que — diu — no pot concedir-se únicament a la bona voluntat. "Eden — afegeix — no ha aconseguit consolidar la pau.

Es preferible no concedir el Premi Nobel a estadistes o diplomàtics que han intervingut en assumptes per als quals la realització de les seves bones intencions depèn de les fluctuacions de la política."

Recorda després que durant la guerra europea el Premi Nobel de la Pau fou concedit a la Creu Roja de Ginebra, i afirma que podria repetir-se aquest gest a honor de la Creu Roja sueca, el president de la qual, el príncep Carles, és candidat al dit premi des de l'any passat.

J. MARCA RIBAS

Màquines d'escriure. — Re-
construcció. — Reparació. —
Abonaments
Durruti (Unió), 17, entresol.
Telèfon 1882

També al Nord els rebels s'aixequen contra les tropes estrangeres

Santander. — Durant tot el dia d'avui hi ha hagut escassa activitat artillera per part de l'enemic amb referència als dies anteriors.

Les nostres bateries han replicat les enemigues i les han fetes emmudir.

A Barrenturen, Artieta i Porlo hi ha hagut intens foc de fusell i metralladora i explosió de bombes de mà en les posicions enemigues.

Aquest foc s'ha perllongat per espai de quatre hores, demostrant-se amb això que el facciós es produeix una rebel·lió de les tropes espanyoles contra les estrangeres i els comandament militars.

Aquest foc s'ha percebut perfectament des de les trinxeres lleials, àdhuc per periodistes de la capital muntanyenca i es relaciona amb l'escassa activitat que l'enemic ha desplegat contra les posicions lleials.

La nuvolositat del dia ha impedit tota activitat en l'aire, tant per part nostra com per part de l'aviació facciosa.

Catalunya i la Revolució

Des de l'any 1917, l'esforç formidable de Rússia ha tingut continuament la nostra admiració entusiasta. Ara, encara és més gran el nostre afecte vers aquest gran poble que tant admirablement defensa la nostra causa i que ens mostra, sense temedises, l'únic autèntic que ja havien endevinat abans d'ésser-nos necessari el seu ajut.

La U. R. S. S. és un tros de món que ha reeixit en la tasca sublim d'alliberar pobles i els milions de ciutadans que hi viuen. No ens cal pas res més per a retre-li l'homenatge més sentit i fervorós. Els principis, el procés i l'experiència d'aquesta transformació mereixen la nostra atenció, i del seu estudi podem treure'n lliçons nebuloses. Els que sentin la feixuguesa de l'esclavitud i lluitem per les llibertats catalanes des de fa molts anys estem preparats per a comprendre la genèsi i el desenvolupament de la Revolució russa; podem dir que ja érem amics de la U. R. S. S., quan només era una llavor sota la terra del vell imperi tsarista. En aquests moments que qualsevol marxista nou de trinxera és creu propietari indiscutible de totes les esències revolucionàries, ens és força plaent de constatar la poca consistència de les improvisacions.

La U. R. S. S., defensa la llibertat dels pobles.

La llibertat de Catalunya consisteix que els catalans estableixin damunt la seva terra el sistema de Govern que més els plagui, i visquin en les lleis que més els convinguin, sense altra limitació que les que determini les convivències lliurement acceptades.

Els que creuen que la U. R. S. S. defensa els nostres drets per a imposar-nos un sistema polític i social, i els que propaguen que per agraïment hem de copiar i viure en les lleis russes, no capaciten la revolució per manca de la pròpia llibertat, i ofenen la U. R. S. S. en negar-li una generositat que és la síntesi dels seus principis ultraistes.

Itàlia i Alemanya volen imposar-nos el seu sistema, Mèxic i la U. R. S. S., ens donen la mà per a fer-nos lliures. L'odi dels uns, és la conseqüència lògica del seu egoisme que ens fa antipàtics; el suport i l'estimació dels altres, és la coincidència natural dels que senten els mateixos principis de justícia humana. Quan el sentiment de la pròpia dignitat ens dona la certesa que corresponderem degudament, l'agraïment ha d'evitar el servilisme.

Si vestíssim la nostra personalitat nacional amb robes manlevades els els que més en serien deceptibles i entristits serien els que ens ajuden, els que ens creuen sincers en el nostre desfici per la llibertat, els que pensen que preferim els parracs i misèries de la guerra a les llampants disfesses i fàcils comoditats d'una posició incompatible amb la nostra idiosincràsia.

Nosaltres no despreciam la U. R. S. S., i li tenim tant d'afecte i respecte, que dubtem que ningú l'estimi millor. Les imitacions no augmenten mai el valor dels originals, en canvi moltes vegades per manca de preparació o per incapacitat, ridiculitzen les més belles realitzacions.

El neguit incontrolat de posar noms russos a tot arreu, emplenar de retrats de personalitats destacades de la U. R. S. S., façanes i locals i copiar reglaments i calcar organitzacions del règim soviètic, no deu fer cap gràcia a la gent intel·ligent de Rússia, i diu ben poc en honor nostre.

Aquesta renúncia total del nostre passat, seria perdonable en un poble de mentalitat inferior i d'una història plena de vergonyes. Ni els catalans ni Catalunya no mereixen aquests greuges; això ha sabent sobradament tots els nacionalistes que de cap i volta, s'han tornat ultra-marxistes. Saben que en les idees exòtiques que ara defensen no hi han trobat les emocions sentides en les lluites autòctones, plenes de passió, per totes les llibertats de Catalunya i dels catalans; ho saben, i en el fons de la seva consciència ja hi fa niu la recança precursora del penediment.

Pau Claris, Rafael Casanova, Pi i Margall, Valentí Almirall, Martí i Julià, Francesc Macià i d'altres, i les dates que marquen les gestes més destacades de tots els ciutadans exemplars de la nostra terra, tots aquests noms i aquells fets que mantenen viva la col·lectivitat catalana i que han esperonat la joventut actual i li han donat continuament ideològic, aquest munt de records que fan la nostra història per aquests mateixos companys que s'havien forjat en aquests mateixos records, ara, pel miracle de la seva transformació ideològica, tot el que era bo, bell i gloriós, ha esdevingut reaccionari, burgès i d'un contingut capitalista tan repugnant, que fins quan només ho recorden agraïdosament, es cruen en pecat mortal amb el seu marxisme-leninisme.

Molts d'aquests que en un mimetisme que posa en ridícul i desvalor el noble sentiment d'emulació de les gestes més altes i respectables i que, emportats per la rusomania que els amara arribarien, si no els deturaven, a fer córrer trineus per la ciutat i a vestir de "muñic" el nostre pagesos, han sofert persecució i empresonament en altres èpoques per no tolerar sense indignació, que es malparies del porro o de l'espardenya, posem per cas. Aabans eren sincers; ara s'enganyen.

Cal ésser més conseqüent més just i més seriós, per a posar-se a tot amb la magnitud de les lluites que sostenim.

Una Catalunya que per comoditat i ganduleria es convertís en una còpia o en una sucursal, toparia constantment amb tots els catalans que tinguessin un concepte just de la seva personalitat.

Cal anar pel camí del progrés i fins tan enllà on sigui possible. Però cal anar-hi en català.

Els ulls fets i les aïdes atents a tot el món, amb el desig de copsar i adaptar tot el que de bo el món ens ofereix. Però ens cal parlar, sentir i obrar en català, per a correspondre, amb el nostre esforç al millorament de tots i de tot.

A la humanitat, nosaltres només podem servir-la en català, en un català com el nostre, que no implica ni determina ni justifica cap limitació en la recerca de la veritat, en l'aplicació de la justícia i en la conquesta i espendiment de totes les llibertats.

ROC BORONAT

(De "La Humanitat")

CASA POU.

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

Espigolant

"Llibertat" de Mataró publica un article sobre el secret de la guerra i al parlar sobre la riquesa del nostre país en relació a la invasió nazi fa el següent comentari:

"Per a justificar la seva intervenció a Espanya. Hitler ha volgut reduir-ne l'abast a fi que les potències no s'alarmessin. Així, en el seu discurs del 31 de gener, va dir que Alemanya no salvaguardava a Espanya sinó interessos econòmics.

Això és veritat, alemanya pel que implica una confessió d'apetència de les riqueses d'Espanya damunt de les quals els plutòcrates alemanys han deixat caure llurs mirades de vultor. El carbó d'Astúries, el mineral de Biscaia, el coure de Riotinto, el mercuri d'Almadén, la potassa de Catalunya, el plom d'Andalucía, etc., són coses desvetllen els instints de rapacitat els financers que mouen el nazisme s'aprofiten de les despulles dels pobles.

L'apetit del gros capital alemany és tant més turmentador encara pel fet que el Reich, per a continuar els seus armaments, necessita les primeres matèries que pot donar-li una Espanya submissa al seu imperialisme.

Actualment és molt considerable l'exportació de capitals a Espanya. Els trusts més importants les banques i les grans societats tenen a Espanya gran interès.

"Catalunya" llegeixi's "Solidaridad Obrera" diu que ja és hora de que es posi fre al caos existent a les comarques catalanes.

Fa les següents declaracions:

"La Confederación en el campo de Cataluña, llevó a cabo una labor intensa en pro del nuevo estado de cosas, necesitado de una formidable voluntad, encaminada a doblar, a triplicar la producción. Como se correspondió a nuestra labor se vertió todo el odio que se pudo contra nuestra obra. Es evidente que, como todo, adolecerían algunos de tales o cuales defectos susceptibles de enmienda. Pero lo de menos era, para algunos, tratar serenamente de los aciertos y de las deficiencias. Se iba contra la C. N. T., y dejando de lado todo razonamiento susceptible de ofrecer orientación, se hacia el juego, unas veces inconscientemente y otras a conciencia a la burguesía rural, a los elementos que antes habían pertenecido a la Unión Patriótica, a la entidad de San Isidro y a la Lliga: todos ellos, como es sabido, fundamentalmente enemigos de la Revolución, contrarrevolucionarios convencidos."

Ara resultarà que tots han fet tasca constructiva al camp català! Coses d'aquesta revolució!

"La Humanitat" després de celebrar les manifestacions fetes a Madrid pel Conseller de Treball Vidella i allò dit per Comorera a València respecte la tasca de Catalunya per la guerra i per la revolució fa unes consideracions sobre la col·laboració lleial de tots els partits antifeixistes i hi fa el següent comentari:

"En el moment en que interiorment i exteriorment, el poble espanyol ha de mantenir-se unit i disciplinat per vèncer el feixisme, tots velleit partidista ha d'ésser condemnada perquè va en contra dels interessos del poble. El feixisme espanyol, com tots els altres feixismes, és un compost de divergències doctrinals i econòmiques que per força han de topor unes amb les altres. Fins i tot tenint en compte la demagògia de Falange, és evident que aquest moviment ha de recórrer a bases populars que li manquen en absolut; per la seva part el monarquisme espanyol ho pot parlar de vanvis d'estructura perquè amb això s'en va tota la plataforma conservadora del moviment. La guerra d'usuària que es ve portant a cap i que acaba amb els recursos econòmics dels facciosos, és el pitjor enemic que tenen perquè a mesura que manca la base econòmica els feixistes espanyols han de recórrer a la fiscalització desmesurada i àdhuc a la nacionalització, esperant positivament els conservadors i monàrquics espanyols."

"Treball" contesta a "La Humanitat" unes afirmacions que mai han estat fetes des del nostre portaveu. Diu:

"Hem dit i ho repetim que no pensem secundar el joc als mal intencionats i ens permetem fer-los un advertiment: Sabem que molta dels propis partidaris i lectors de "La Humanitat" han vist amb disgust aquesta campanya sistemàtica contra el P. S. U. i que entre alguns sectors de la mateixa Esquerra és comentada ho gens favorablement. Procurin que el cop de pedra no els reboti."

Quines il·lusions!

"El Poble" de Tortosa portant-veu d'Esquerra Republicana de Catalunya publica un article de M. Cunillera i Rius sobre el nou Directori del Partit.

S'expressa així:

"Tots els militants d'Esquerra Republicana hem de veure amb satisfacció i aportar tot el nostre entusiasme i col·laboració als homes del nou Directori, tot esperant que ràpidament, com aconsellen les circumstàncies veurem els fruits que tots esperem, ja que coneixent-los sabem que no defraudaran amb la

seva actuació la missió encomenada.

Prou en tindria amb ço escrit, si no fos que per a nosaltres és motiu d'orgull aquesta decisió que començem del Consell Permanent. I aquest és que anem assistint des del nostre magnífic Congrés de Tortosa, a una, podríem dir, evolució de tota l'actuació política de Catalunya i del nostre Partit. Allò fou la desmoralització evident de que el poble esperava que el nostre Partit (a qui molts creien inexistent, i per consegüent amb qui no hi havia per què comptar) tornés a situar-se al lloc que li pertocava, i dongués la pauta a seguir en tots els ordres. Que no anem enganyats ens ho ensenya el fet que immediatament que els altres Partits acusaren el cop, havem vist com comença una campanya de descrèdit i de vergonya pels qui la promouen tant contra Catalunya com en contra d'Esquerra Republicana de Catalunya."

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

El temps

OBSERVACIONS METEOROLÒGIQUES DE L'INSTITUT

Temperatura a l'ombra: màxima, 32; mínima, 21.

Baròmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 762'6; a les 18, 760'2.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, S.

Estat del cel: A les 8 h., quasi despatat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., St. Cú.; a les 18, id.

Evaporació: En les 24 h., 3.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 57; a les 18, 63.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—
Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1
—Tel. 1848

TARRAGONA

Sugrañes. Impressor. — Tarragona

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darreres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA